

עין משפט
נר מצוה

פי' הרא"ש

ה'ג' וליחית. לרבי יהושע
פירי רבנא נמצא דא מביא
קרבנותיו לחצאין וזאבין
נפקא מיהידי ויביאם
לחצאין: לרבי דא הא
התלמידים אתי מדידהו
לדבר כן וזמא דא דאמר
שיבשך א' לידו כנורא ו'
אמ' [אלא] לחדא את
התלמידים אתי שיבשך
משיב כן וזמא דא
דקאמר [נמצא] דא מביא
קרבנותיו לחצאין היק א'
אזי אתר נורא כנורא שיבשך
לביא קרבנותיו לחצאין:
א' ליעבד י' יהושע
דקריא לודא לויסר. דקריא
היני העשמים: ולר' יהושע
דאמר שיהיה אתר כנורא
לר' יוחנן טעות חלל
שיחלוט שניהם ומצאנו
שיסדירו העשמים. וזאב
א' נמסא א' דהם ואין
ידע אתייה איה צריך
לעשות כן הם א' אכל
לעשות כענין איה אכל
האם מוטב שישעיה כן
וזמא: לוד יהינא י' דא
דאמר אבוי כבד לוד אמר
א' (שימטאל) ויהושע
אלא לרבי דא הא
התלמידים: חורב שיה
טמא כספא כחילם
לעיל כ' כ':

נמצא מביא קרבנותיו להצאין.

דאס טוהר הייז עולה
דאסווייז חובב דערפרייט ונגלייט שני
מיינע חטאט ובלמים דיינן דאזין מיר
אחער עמו איזו יוכל לעשות בעיני
אחער שיינן שווא ספק מלא בסוף
שלישט איזו רשאי גלגל צלא הנחלת
קרבתוויז דמיני צפרק שני (עלי דף
ד:)
וויאזוי סכלו ימינו לוקהק על העומלת
ואינן⁶ לוקהק על התגלחת:

אבל חורו חבשים דרבי בן וואס
ללא ליכטת לו אס מניח
לנחלצין ויהא לא ימלא אחר שידור
נגודו: **ולרית**, דלרבי יהושע
שפרך כלומר ויבא לנחלצין ומה נכ
ומשני אין הכי נמי ולא א"ר יהושע
מלא לחדר התלמידים: **אמר** רב
נחמן בר יצחק **מאי** יעבר ר' יהושע
התמן דלא א"ר: **אמר** לא ליפסד:
התמן דלא יעבר רבי יהושע
לנחלצין ללא ליסוד פירוש לנני מעים
שלא יפסדו דכיון שיכנס אחד שידור
נגודו נמיר א"ר לקוף שלשים יום
בשמינחתיך שניהן שניהן כריכים
לנחלצין החלל ותגלחת שניהן היא
לנני חנופה א"ר יסריח החלל מנה
שיחלחל להקטיר אותו עד שמי
תגלחתיך דמי ללא מה אחד מהם

כך היא כלויל עלמא שמבין קרבן טומאה וטהרה הא ודאי [וא] חאפסר לתקנו צע"א אלל כסויא דמה אחד ואפשר לתקנו במקנה [בן זומא] בלא נזירות אחרת ולא* היה ליה למימר לר' יהושע שדור אחר כנגדו ונפירות [אחר] כבוד לדקיה לאצריס העולה דלוי קטורות עד אחר המגלח שיהיה חזק דעל העולה אצט עיקר מלות דמיס כי אם מן* השלמים ותו למה יתחן הכהן מהקטרים עד אחר המגלח והו לא מצני ויומר וראה בדפרישית: **גזיר'** שדיה טמא בספק. פירשתי לעיל שילהי פ' כ"ג(א):

מוצא עם שאר קרבנותיו ואם טבור איז הרי עולת בהמה ראשונה
שפסאם טבור היה שמביא קרבנותיו לתאכלן שבתגלחת ראשונה הביא
לדבריו בהמים לדבריו כן וזמא. שאין חוששין אם הביא קרבנותיו לה
בלומר אמר תשובה היכי ר' יהושע (ז) צן לוי לכן וזמא.
והביאם אחר שמואל. יודע היה ר' יהושע שאין תשובתו כלום
קל וחומר בעלמא ומה (ח) רבינו שידע הוא בעלמא שאין
שיכול להשיב על דברי רבו ואפי' יודע זו שאלו דבריו ולא כ
כדאמרין במסכת נדה (דף טז) יתבר כו' פפא כו' ואחיו עליה
אם ישיקו שואמר (משל י) דא בעל תגלחשאל אם נבלת עמל על ד
שיסור ממך ואי אתה יודע להשיבו ותמן יד עמל כו' אמר ר
בלומר (כ) נחמן (י) דלא שמעי ליה להא דאמרין דלא אמר רבי
יהושע דאמר נחלא זה מביא קרבנותיו לתאכלן (יב) מכי רואה
קרבנותיו שנתגלת שניה אלא ודאי מביא לתאכלן ואין צריך לומר
מקריבין לפי שעה מה שפיר כן בנשר: (יג) טרי שביע עמא כב

מסורת הש"ס

(א) 'ע' תוספות מנחות פא.
(ב) ד"ה החוריה, (ג) וברכות
לג: וש"נ, (ד) לעיל נה: טז:
(ה) לפנינו שם חתא רב
פסא, (ו) ודף נה:.

נוסחת הריב"ן

[illegible]

הגהות הב"ח

(א) במשנה וסופרין
שלושים יום ומצילין;
(ב) שם אם אני הרהר
עמלתי: (א) רש"י ד"ה מה
לחזר וכו' ששלושים יום
מוחר: (ד) ד"ה ולימים וכו'
ר' יהושע לכן ומה כלי
מציבים כן לוי נחלק;
(ה) ד"ה לחזר ר' יהושע
וכו' ומה ר' יהושע
שידע לחזר בעצמו:
(ו) ד"ה חזר כן נחמן וכו'
לומר דנחמן לא דרה
שמי עמו:

הגהות התוספות

1. ציל פירוש, אפילו אם
- דעתו כז', 2. ציל בלא זה,
- וכ"ה בס"י. 3. ציל ועדיין
- אסור. 4. תיבת אומר נחמק.
5. ציל זה שאלר. 6. תיבות
- המקוספות נחמק. וכ"ה
- בס"י. 7. תיבת בע"ה נחמק
- וצ"ל הנה"ה. 8. ציל לא.
9. ציל על.

מתני' מה אחד מהן א"ר יהושע יבקש אחד מן השוק. ויבקש ממנו שדור כנגדו להיות גזיר כמו זה שמת ויחלה לו אם עומא הייתי הרי אחת גזיר מיד ולאחר שלשים (א) מותר אחת גלגל ולשמות ציין ואם טבור הייתי וצבירי עומא הרי אחת גזיר לאחר שלשים יום: וסופרין שלשים יום.

מכשיו ובסוף שלשים מביאין קרבן
טומאה וקרבן טהרה בשופות ויאמר
לאזנו שפירם אם השוק אם אני הוא
הטמא הקרבן טומאה של וקרבן
טהרה שכן ואם אני הוא הטמא
ועדיין לא חל ^א עליו מירות עד
לאחר שלשים כלאמר ^ו ממחילה
ואם טמא הייתי הרי אחת מיר
לאחר שלשים ^ז הרי קרבן טהרה של
וקרבן טומאה כספק ומטאת העוף
שמביא על ספק טומאה אינה נאכלת
ואזלה לקטורה כדאמרין בפרק מי
שאלה הריני מיר (נשל דף טו.) אמר ר' ^ח
יוסי ב"ר יהודה מנין למטאת העוף
הנאה על ספק שאינה נאכלת כ'
ועולת העוף אי בעי מייתי לה לנש
נדבה ואי בעי לא מייתי לה כלל
כיון דדורין בעלמא הוא לא מעכבא
ולאש נמי לא איזיראך לאזינו דלאש
אינו מעכבו מכפרה כדאמרין בפרק
מי שאלה הריני מיר מנבל (נשל דף
טו.) הניא טמאטא ולא הניא אשמו
מיה ועדיין אסורין לשמות צין
ולטמא לתמים ^{יז} אבל חחרין וסופרין
שלשים יום ומביאין קרבן טהרה
בשופות: ואומר ^{יח} אם אני הוא.
שבייט טמא קרבן טומאה היה שלי
וקרבן טהרה היה שכן אז של עשיו
קרבן טהרה ואם אני הוא הטמא
ואזנו שמת היה טמא וקרבן טהרה
אז היה שלי וקרבן טומאה היה
כספק הרי אז קרבן טהרה ומוכל
ואיך מותרים לשמות צין וליטמא
למתי: אמר לו בן זומא מי שומע
לו כו'. אלא ^{יט} משלים את מזירו
ויציא כספק טמאטא הטמא ולאש
ולעולת העוף לא חיישנו כיון שמטרי

ואלא תחלה היעץ שהיה צאה על הספק יצא כמו על ספק טומאה ויצא ענה עולת בהמה ושאר קרבנות נזירות טהרה אינו צריך להביא לאחר אלא לאחר שלשים ימים שחרי עיניו אינו יכול להסתות ביין וליטמא למתים עד לאחר שלשים ימים ומעשיו אומר אם טמא טהרה הייתי תחטאת מחובתי של קרבן טומאה ויעלה זו לגדה נדויר טמא לא ימיתי עולת בהמה ואם טהור אני זו עולה מחובתי תחטאת בשקמי ואינה נאכלת ועולת בהמה קריבה לשם צדקה וחוזר וסופר שלשים יום ומביא קרבן טהרה בלנד תחטאת בהמה ועולת בהמה ושלמים ואומר אם טמא הייתי עולה להקטירה ונדבח זה

היה זה חו נדבה ואילו שאר קרבנות: א"ר יוסע. נמנעת אמה אומר
 יקרבן עולה בהמה ועכשיו הביא חטאתו וחבתי שלמים: אבל הודו
 יקרבן ועוד שאני מנאן שמי שידור מיר כנגדו: גמ' וליסי.
 מה הביא קרבנותו לתנאין ביאן לתנאין ומה בכך: אמר רב
 אלא לאמך כך אלא כדי לחדד בה את התלמידים שיהיו נראים
 גבירי ולא כלום משיב דבר שאני משנה ק"ו לשאר כל אדם
 שישאר חביריו יהיו מלענין עליו לא ימנע מלשאל כל דבר
 מאמר וירבה אפילו כי הוי מילתא נומא איניש קמיה דרבי ולא
 יתורה סופך להתנשא בה ואם ומוציא ד לפה ואם שחקת סופך
 נמנע. וכן יתקם אם ליעבד ליה ר' יוסע דלקיה דלא ליסור.
 וישע אלא לחדד את התלמידים והכי קא מוסיב וקאמר לדברי ר'
 בני מעים דדקי בהמה להניען שלא יסריחו עד שיביא שאר
 דלקיה. כמו דקיס שנבני מעים. ולהכי נקט בני מעים ו' סין
 קו'. כמו שהיא מפורשת למעלה בפרק הן גדול וזויר דף נה: ו

גמ'